

142. Cererea de recuzare poate fi formulată:

a) împotriva unei persoane din organul de cercetare penală, a procurorului sau a judecătorului care efectuează activități judiciare în cauză;

b) împotriva persoanei din organul de urmărire penală, a procurorului sau a judecătorului care efectuează activități judiciare în cauză și a procurorului chemat să decidă asupra recuzării;

c) doar împotriva persoanei din cadrul organului de cercetare penală, a procurorului sau a judecătorului care efectuează activități judiciare în cauză.

143. Cererea de recuzare se formulează:

a) oral și în scris, cu arătarea, pentru fiecare persoană în parte, a cazului de incompatibilitate invocat;

b) în scris, cu arătarea cazului de incompatibilitate invocat și a temeiurilor de fapt cunoscute la momentul formulării cererii;

c) oral sau în scris, cu arătarea, pentru fiecare persoană în parte, a cazului de incompatibilitate invocat și a temeiurilor de fapt cunoscute la momentul formulării cererii.

144. În situația formulării unei cereri de recuzare, se pronunță asupra măsurilor preventive:

a) judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau completul în fața căruia s-a formulat recuzarea;

b) judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau completul în fața căruia s-a formulat recuzarea, cu participarea judecătorului recuzat;

c) întotdeauna judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau completul de judecată în fața căruia s-a formulat recuzarea.

145. Instituția „abținerii” își produce efectele:

a) prin simpla declarare a cazului de incompatibilitate;

b) în urma soluționării prin procedura de judecată;

c) într-un termen de 48 de ore de la invocarea cazului de incompatibilitate.

146. Cererea de abținere sau de recuzare a judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează:

- a) întotdeauna de către judecătorul ierarhic de drepturi și libertăți și judecătorul ierarhic de cameră preliminară;
- b) de către un complet de la aceeași instanță;
- c) de un judecător de la aceeași instanță.

147. Soluționarea abținerii sau recuzării se face:

- a) în cel mult 24 de ore, în ședință publică;
- b) în cel mult 24 de ore, în camera de consiliu;
- c) cu precădere, în camera de consiliu.

148. Abținerea sau recuzarea se soluționează prin:

- a) rezoluție motivată a judecătorului;
- b) încheiere;
- c) hotărâre.

149. Încheierea prin care se soluționează abținerea sau recuzarea:

- a) poate fi atacată cu apel în 48 de ore de la pronunțare;
- b) nu este supusă niciunei căi de atac;
- c) este supusă doar căilor ordinare de atac.

150. Cererea de recuzare a persoanei care efectuează urmărirea penală este soluționată de către:

- a) judecătorul care judecă în primă instanță cauza;
- b) procurorul de caz;
- c) procurorul care supraveghează urmărirea penală.

151. Procurorul soluționează abținerea sau recuzarea prin:

- a) rechizitoriu;
- b) ordonanță;
- c) rezoluție motivată.

152. Ordonanța procurorului care soluționează cererea de abținere sau recuzare:

- a) nu poate fi atacată decât cu apel;

- b) poate fi contestată de către părți;
- c) nu este supusă niciunei căi de atac.

153. Procurorul care a fost recuzat:

- a) poate să efectueze acte sau poate să dispună orice măsuri care justifică urgența;
- b) poate participa la soluționarea cererii privitoare la măsura preventivă;
- c) nu poate să mai efectueze acte de urmărire penală în cauza respectivă, până la momentul înlocuirii lui.

154. Declarația de abținere sau cererea de recuzare a procurorului se adresează:

- a) sub sancțiunea inadmisibilității, procurorului ierarhic superior;
- b) sub sancțiunea nulității relative, procurorului general al parchetului de pe lângă Curtea de Apel;
- c) sub sancțiunea nulității absolute, procurorului ierarhic superior al parchetului de pe lângă Curtea de Apel.

155. Strămutarea unei cauze poate avea loc atunci când:

- a) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată datorită împrejurărilor unei cauze;
- b) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor este afectată din cauza împrejurărilor cauzei;
- c) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată datorită împrejurărilor cauzei.

156. Strămutarea unei cauze poate avea loc datorită:

- a) existenței unui caz de incompatibilitate a judecătorilor;
- b) calității părților;
- c) calității subiecților procesuali principali.

157. Strămutarea unei cauze poate avea loc:

- a) în caz de conflict de competență între două instanțe;
- b) în caz de perturbare a liniștii publice;
- c) când există pericol de tulburare a ordinii publice.